

Дѣтска забава.

(Сцена).

Стрия Стоянка. (Майката, шие). „Не мога да сколасамъ. Отъ тъмни зори съмъ станала и пакъ нищо не съмъ свършила. Хлѣба си мѣсихъ, прането си допрахъ, сега да поскърпя скѣсанитѣ дрешки на дѣцата. И не зная съ тия дѣца, какво ще правя? — Както сж тръгнали на училище, на никаква работа не мога да ги накарамъ, когато четатъ. Кажа на Славка: Славке, иди съ стомната за вода! Веднага отговаря: „Майчице, не съмъ си смѣтнала задавкитѣ, почакай малко и ще отида“. Казвамъ, нека Илийчо отиде — той четѣлъ и не трѣбвало да го безпокоимъ. Е, тогава нека Иванка отиде! — А пъкъ тя учела нѣкаква си пѣсничка. Тъкмо три дѣца имамъ, но ни едно не мога да накарамъ на работа, когато си ща. Ама отъ днеска нататкъ и азъ зная, какво да правя. Нищо не ще имъ давамъ.

Илийчо. (Влиза). Мамо, пѣсничката, която зададе учителтъ, я научихъ. Искашъ ли да ти я кажа?